

ΜΗΝ ΑΓΑΠΑΕΙ ΕΜΕΝΑ ;

Γιὰ 'πὲς μου λουλουδάκι μου ποῖος σ' ἔστειλε 'σ' ἐμένα
 Μεσ' 'στὸ χειμῶνα τῆς καρδιάς ἀνοίξει νὰ χαρίσῃς ;
 Καὶ ποιά χεῖλη σ' ὀρμήνευαν πολυαγαπημένα
 'Στὰ μαραμμένα χεῖλη μου ζωὴ νάρθηξ νὰ χύσῃς ;
 Μὴν εἶσαι ἀπ' τὴν ἀγάπη μου ; μὴ σ' ἔστειλε ἡ καρδιά της
 Κ' ἦρθες κρυφὰ 'στὰ στήθη μου νὰ εἶπῃς τὰ μυστικά της ;
 Τὴν παρθενιά ποῦ κρύβουνε τὰ φύλλα σου κλεισμένη,
 Μὴν εἶνε ἀπ' τὴν παρθενιά τοῦ κόλπου της κλειμμένη ;
 Μὴ 'φύτρωσες 'στὸ φίλημα ποῦ στέλνε μὲ τ' ἀέρι
 Καὶ εἶνε αὐτὸ ἡ μυρουδιά ποῦ ἡ καρδιά σου φέρει ;
 Γιὰ 'πὲς μου πρὶν 'στὸ κόρφο μου σὲ βάλω φυλαχτάρι
 Μὴ σοῦστρωσε προτῆτερα τὸ στήθος της κλινάρι
 Καὶ σὲ νανούρισε ἡ καρδιά μὲ τὸ γλυκὸ παλμό της
 Καὶ τώρα σ' ἔστειλε 'σ' ἐμέ μ' ἔν' ἀναστεναγμὸ της ;
 Καὶ μὴ μεσ' 'στὰ φιλήματα καὶ τὰ στεναγματά της
 Τῆς ἔφυγε τὸ μυστικὸ ποῦ κρύβει 'στὴν καρδιά της ;
 Μὴν εἶπε κἀνα ὄνομα ; . . . . πῶς ἀγαπάει κἀνένα ; . . . .
 Μὴ τὸνομά μου 'πρόφερε ; . . . . μὴν ἀγαπάει ἐμένα ; . . . .

1885

Ψ. . . .

ΟΝΕΙΡΑ

Εἶδα τ' ἀστέρια τ' οὐρανοῦ ποῦ τρέμανε λαχταριστὰ
 καὶ μέσ' 'ς τὸ χάος ἐλαμπαν τῶν' ἀπὸ τᾶλλο χωριστὰ·
 ἐθαύμασα τὴ λάμψη των, ἐθαύμασα τὸ φῶς των
 καὶ ἤθελα γιὰ μιὰ στιγμή νὰ ἦμουν ἀδελφός των·
 μὰ εἶδα τὰ ματάκια σου καὶ εἶπα μυστικά :
 τᾶστρα τῆς γῆς φωτίζουνε καὶ λάμπουν πειρὸ γλυκά.
 "Αχ! πόσα φέρνει μιὰ στιγμή, μιὰ ὥρα πόσα φέρνει! . .
 Χωρὶς νὰ θέλῃ κἀποτε τὴν κεραλή της γέρνει,
 καὶ δίχως νὰ τὸ στοχασθῇ τυχαίνει νὰ γλιστρήσουν
 τὰ ἐλόχρυσά της τὰ μαλλιά καὶ 'λίγο ν' ἀκουμπίσουν
 'ς τὸ μάγουλό μου ἄκακα — Σηκόνει τὸ κεφάλι
 καὶ φεύγει καὶ ξανάρχεται καὶ ξαναφεύγει πάλι·
 περνάει ὥρα ὕστερα, τὴν χάνω ἀπ' τὸ πλευρὸ μου,
 μὰ τὰ μαλλιά της πάντοτε νοιώθω 'ς τὸ μάγουλό μου.

1883

Ι.Κ.Π. . . . .